

II Ogólnopolska Konferencja Naukowa Owies — Hodowla, Uprawa i Wykorzystanie

11–12 września 2002, Kraków

Owies znany jest w Europie od ponad 3000 lat. Był powszechnym pokarmem, zwłaszcza ludzi ubogich. W XIX wieku stracił na znaczeniu jako roślina jadalna, zastąpiły go ziemniaki, natomiast ciągle był niezastąpioną paszą dla koni. Spadek liczebności koni spowodował także systematyczne zmniejszanie się powierzchni zasiewów owsa. Obecnie powierzchnia uprawy owsa w świecie obejmuje 12963 tys. ha. Najwięcej owsa uprawia się w Rosji (4073 tys. ha), a największe plony ziarna uzyskują Irlandczycy (7,27 t/ha). Polska pod względem powierzchni uprawy zajmuje 5. (531 tys. ha), a w wielkości plonów 11. (2,46 t/ha) miejsce w świecie.

Postęp hodowlany, wyrażający się w przypadku owsa, przede wszystkim powstaniem nowych nagoziarnistych odmian, spowodował duże zainteresowanie tą formą nie tylko wśród rolników, ale również żywieniowców, dietetyków i hodowców zwierząt. Pierwszą nagoziarnistą odmianę owsa Akt wprowadzono do doboru odmian oryginalnych w 1997 roku. W 1998 roku z inicjatywy Zakładu Szczegółowej Uprawy Roślin (obecnie Katedra Szczegółowej Uprawy Roślin) Akademii Rolniczej w Krakowie oraz Małopolskiej Hodowli Roślin HBC Sp. z o.o. odbyła się w Krakowie I Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Stan i perspektywy hodowli, uprawy i wykorzystania owsa w żywieniu ludzi i zwierząt”. Referaty plenarne, oryginalne prace twórcze oraz komunikaty z tej konferencji opublikowane zostały w suplemencie kwartalnika „Żywność, nauka, technologia, jakość” w 1999 roku.

W 2002 roku odbyła się w Krakowie II Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Owies — hodowla, uprawa i wykorzystanie” poświęcona tej cennej roślinie. Organizatorami byli: Katedra Szczegółowej Uprawy Roślin oraz Katedra Hodowli Roślin i Nasiennictwa Akademii Rolniczej w Krakowie, Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, Oddział w Krakowie oraz Małopolskie Stowarzyszenie Doradztwa Rolniczego. W dwudniowej konferencji wzięły udział 82 osoby z Wyższych Uczelni, Polskiej Akademii Nauk, Instytutów Resortowych, Firm Hodowlanych i Ośrodków Doradztwa Rolniczego. Wygłoszono 20 referatów i zaprezentowano 49 prac w formie posterów. Tematyka prezentowanych prac obejmowała szeroki wachlarz zagadnień zarówno

teoretycznych, jak i aplikacyjnych z dziedziny hodowli, nasiennictwa, agrotechniki, żywienia ludzi i zwierząt.

Obszerny materiał, przedstawiony Państwu w niniejszym zeszycie podzielono na kilka części zgodnie z tytułami sekcji na Konferencji: sekcja I — hodowla roślin i nasiennictwo, II — uprawa i ochrona, III — żywienie człowieka, IV — żywienie zwierząt.

Organizatorzy składają podziękowanie Komitetowi Badań Naukowych za wsparcie finansowe, które umożliwiło wydanie tego zeszytu.

Elżbieta Pisulewska